

Διάκριση στην άσκηση και υπομονή στις δοκιμασίες

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Ο Αββάς Νετράς, παλιός μαθητής του Οσίου Σιλουανού, λέγουν πως ήτο πολύ συγκαταβατικός στον εαυτό του, όταν ασκήτεψε στο όρος Σινά, κι' απόφευγε τις υπερβολές.

Σαν έγινε όμως Επίσκοπος στη Φαράν, περνούσε με πολλή σκληραγωγία.

Ο υποτακτικός του παραξενεύτηκε κι ετόλμησε κάποτε να τον ρωτήσει:
– Γιατί, Αββά, δεν έκανες αυτές τις ασκήσεις, τότε που είμεθα στο όρος;

Εκεί ήτο έρημος, τέκνον μου, και ησυχία και πτωχεία κι έδινα κάποια άνεσι στο σαρκίον για να μην αρρωστήση κι' αναγκάζωμαι να ζητώ εκείνα που δεν θα ήτο εύκολο να βρω, αποκρίθηκε ο σοφός Γέρων. Στην πολιτεία όμως, και πιο πολλές αφορμές αμαρτίας έχομε, ώστε να είναι απαραίτητη η σκληραγωγία, και ανθρώπους να με περιποιηθούν, σε περίπτωση ασθενείας έχω. Εδώ πρέπει ν' αγωνίζωμαι περισσότερο για να μη χάσω τον Μοναχό και μείνει μόνον ο Επίσκοπος.

Τρισευτιχσμένος ο μοναχός που υπομένει κόπους και δοκιμασίες ευχαριστώντας τον Θεό, συνήθιζε να λέγη ο Αββάς Κόπρις.

Κάποτε αρρώστησε ο ίδιος πολύ βαρεια και κατέπληξε τους αδελφούς με την αξιοθαύμαστη υπομονή του.

Ούτε μια φορά δε ζήτησε να του γίνη η παραμικρή επιθυμία κι' η προσευχή δεν έλειψε ούτε στιγμή από τα χείλη του.

Από το βιβλίο, «Γεροντικόν, Σταλαγματιές από την πατερική σοφία», μετάφραση Μοναχής †Θεοδώρας Χαμπάκη, έκδοση Ορθοδόξου Χριστιανικής Αδελφότητας «Λυδία» Θεσσαλονίκη.

(Επιμέλεια: Στέλιος Κούκος / Πηγή: pemptousia.gr)